

Авторська / Згадаю

Згадаю твої зелені очі
Світять вони, як зоря серед ночі
Душу і тіло мені зігрівають
Та ніколи мене не лишають

Згадую твою пісню ранкову
Яку ти співала так гарно, казково
Яку я в собі навек заховаю
Як далі так жити я досі не знаю

Згадую твою посмішку, люба
Від неї ставало світліше довкола
Життя я віддав би, побачити знову
Ту посмішку милу, ту посмішку люблю

Згадаю твої теплі слова
Ми були наче справжня сім'я
Серце моє це все розриває
Адже тепер тебе зі мною немає

Але так буває на світі
Втрачаєш кохану людину
Не знаєш куди себе діти
Смуток, розчарування
Він забрав її
Забрав просто так
Живеш лише спогадами
Не знаєш що далі робити
Нема тебе на цьому світі
Ти була для мене єдина
Що далі робити
Як мені без тебе жити

Пам'ятаю твої очі зелені
Пісню ранкову
Посмішку милу
Твої слова я навек закарбую
У серці своєму, у серці своєму [#авторська](#)

[Previous](#)

[Next](#)

30th July 2022

Не найти

30th July 2022

А вона була

Павло Подв'язніков © 2022-2025

[Tags](#) [Archive](#) [RSS feed](#) [Instagram](#) [GitHub](#) [Youtube](#) [Email](#) [QR Code](#)

Made with [Montaigne](#) and [bigmission](#)